

ΑΠΟΨΕΙΣ

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά → despina.bahas@kosmos.com.au

Η Φοιτητική Εξέγερση. «Ψωμί - Παιδεία - Ελευθερία»

ΣΥΜΠΛΗΡΩΘΗΚΑΝ 45 χρόνια φέτος από την εξέγερση του Πολυτεχνείου. Παρά τις αδιάλειπτες προσπάθειες της αντίδρασης ακόμη και για τον αφανισμό της εξέγερσης του Πολυτεχνείου κατά της Χούντας των Συνταγματαρχών, ο ξεσποκώμος του Νοέμβρη παραμένει άσβητος στη συνείδηση της Νεολαίας, του Ελληνικού Λαού και των Ελλήνων της Διασποράς, ανυψώνοντας το Πολυτεχνείο σε διαχρονικό σύμβολο του αγώνα -ακόμη και σήμερα με τα τωρινά δεδομένα -για ψωμί -παιδεία -εθνική ανεξαρτησία. Η εξέγερση και ο αγώνας του Πολυτεχνείου γίνεται επίκαιρος με τις τωρινές συνθήκες διαβίωσης του ελληνικού λαού, ο οποίος είναι κατά της βάρβαρης αντιλαϊκής πολιτικής των μνημονιώδουλων κυβερνήσεων και των κάθε λογίς υποτακτικών υπεριαδιστών προστάπδων και κηδεμόνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Αμερικάνων.

ΑΣ θυμηθούμε όμως τα γεγονότα του Πολυτεχνείου. Στις αρχές του 1973, το χάος μεταξύ κράτους και φοιτητών μεγάλωνε. Η Χούντα των Συνταγματαρχών, στην προσπάθειά της να περιορίσει τους φοιτητές, έβαλε σε εφαρμογή το διάταγμα 1347 για τις επιστρατεύσεις. Η φοιτητική ανουσία άρχισε να μεγαλώνει με αποτέλεσμα το Φεβρουάριο του 1973 να γίνει η πρώτη κατάληψη της Νομικής ενώ στις 14 Μαρτίου ακολούθησε και δεύτερη. Στις 14 Νοεμβρίου τον ίδιο χρόνο εκατοντάδες φοιτητές είχαν συγκεντρωθεί από το πρώτο στο κτήριο της Νομικής Σχολής για να κάνουν συνέλευση. Στη συνέχεια πραγματοποίησαν πορεία στην οδό Σόλωνος και Πατησίων. Το απόγευμα και ενώ οι φοιτητές είχαν παραμείνει στο Πολυτεχνείο, ο εισαγγελέας Σαμήτας έδωσε εντολή στον αστυνομικό διευθυντή Δασκαλόπουλο να διατάξει την διάλυση των φοιτητών. Οι φοιτητές βρέθηκαν σε δίλλημα. Δημιουργήθηκε συντονιστική επιτροπή που οποία και αποφάσισε στις 8,38μμ. την κατάληψη του Πολυτεχνείου. Από τις πρώτες πρωινές ώρες της Τετάρτης 15 Νοεμβρίου φάντηκε η στάση των πολιτών προς τους φοιτητές, με τρόφιμα, γραφική ύλη και φάρμακα. Το βράδυ στο Πολυτεχνείο μπήκε σε λειτουργία από τους φοιτητές για πρώτη φορά ο ραδιοφωνικός σταθμός των «Ελεύθερων Πολιορκημένων». Την Πέμπτη 16 Νοεμβρίου πολύς κόσμος μαζεύτηκε για να συμπαρασταθεί στο πλευρό των φοιτητών, ενώ οδοφράγματα άρχισαν να σπίνονται στους δρόμους γύρω από το Πολυτεχνείο. Οι αστυνομικοί και τα τανκς (τεθωρακισμένα) έκαναν την εμφάνισή τους και άρχισαν να γίνονται οι πρώτες συγκρούσεις με την αστυνομία. Στις 7μμ. ανακοινώθηκε ο πρώτος νεκρός. Ο κόσμος διαλύθηκε βίαια από την αστυνομία και ο καπνός των δακρυγόνων έκανε αποπνικτική την ατμόσφαιρα. Οι φοιτητές παρέμειναν στην κατάληψη του Πολυτεχνείου. Στις 1,30μμ. ο επικεφαλής του στρατού έδωσε διορία να εγκαταλήψουν οι φοιτητές το κτήριο. Οι φοιτητές αρνήθηκαν, παρέμειναν φωνάζοντας συνθήματα «Κάτω η Χούντα και οι Αμερικάνοι». Ο επικεφαλής

του στρατού έδωσε εντολή στον οδηγό του τανκ να γκρεμίσει την Πύλη του Πολυτεχνείου. Ο ίδιος ο οδηγός του μοιράισε τανκ έδωσε μετά από μερικά χρόνια συνέντευξη σε δημοσιογράφο και είπε μεταξύ των άλλων: «Όταν φτάσαμε με το τανκ στην διασταύρωση της λεωφόρου Αλεξάνδρας και της οδού Παπούσων, ο κόσμος μας φώναζε: «Είμαστε αδέλφια, είμαστε αδέλφια», ενώ εγώ τους έβλεπα σαν παράσιτα. Φτάνοντας μπροστά στην Πύλη δεκάδες φοιτητές κρέμονταν από τα κάγκελα ενώ εκατοντάδες ήταν στον προαύλιο χώρο. Έδειχναν πανικόβλητοι. Στις 2,50 πρι πάραμε εντολή να ρίξουμε την Πύλη. Δέκα εκατοστά πριν από την πόρτα σταμάτησα. Στο φρενάρισμα οι φοιτητές έτρεξαν τρομαγμένοι προς τα πίσω. Αν έμπαινα με ταχύτητα θα σκότωνα δεκάδες άτομα που ήταν κρεμασμένοι στα κάγκελα. Οι αστυνομικοί εισέβαλαν να συλλάβουν τους φοιτητές. Κατέβηκα από το τανκ και είδα στο προαύλιο του Πολυτεχνείου πολλούς τραυματίες και 3-4 που ήταν σωριασμένοι κάτω ακίνητοι. Δεν γνώριζα αν ήταν νεκροί. Προχώρησα μέσα στο Πολυτεχνείο είδα πολλούς τραυματίες και ίσως να υπήρχαν και νεκροί. Θυμάμαι, όπως περνούσαν οι φοιτητές έριχναν στο τανκ πακέτα τοιχάρια και ότι προμήθειες είχαν μαζί τους! Όσο τα σκέπτομαι αυτά δεν μπορώ να συγχωρέσω τον εαυτό μου γι'αυτά που έκανα! Τέτοιος ήμουν. Ένας φασίστας!». Η αλήθεια όμως είναι, πως ο οδηγός του τανκ εκτελούσε τις εντολές των ανωτέρων του.

ANABIΩΝΟΥΝ αυτές τις μέρες εικόνες, σκέψεις και προβληματισμοί για μια περίοδο που σημάδεψε την ιστορία της Πατρίδας μας και ανέτρεψε το δικτατορικό κατεστημένο. Το Πολυτεχνείο ήταν το αποκορύφωμα αυτών των Αγώνων ενάντια στην απριλιανή δικτατορία, που είχε καταλύσει την Ελευθερία και είχε καταπάτει τα ιδεώδη και τις πνευματικές αξίες, για τις οποίες όπως τόνισε ο Γ. Σεφέρης, τόσο αίμα έχουσε ο Ελληνικός Λαός προκειμένου να τις κρατήσει ζωντανές. Σαρανταπέντε χρόνια πέρασαν από την ημέρα εκείνη που η Φασιστική Χούντα της Δόλιας Πατρίδας μας, γκρέμισε με τα τανκς τις Πύλες του Πολυτεχνείου. Δεκάδες οι νεκροί Φοιτητές, εκατοντάδες οι τραυματίες και οι συλλήψεις. Αυτός ήταν ο επίλογος της τραγικής και αξημέρωτης εκείνης νύχτας της 17ης Νοέμβρη του 1973. Και όλα αυτά, γιατί ο Ελληνικός Λαός και η ευαίσθητη Ηρωική Νεολαία του, δεν άντεχαν τους στρατιωτικούς νόμους, τις εξορίες, τους βασανισμούς, τους βιασμούς, και τη στέρηση της Ελευθερίας τους. Το σύνθημα «Ψωμί- Παιδεία- Ελευθερία», κυριάρχησε στις καρδιές των Αγωνιζομένων Φοιτητών και αψφρώντας κάθε κίνδυνο, αψφρώντας τον στρατιωτικό νόμο, ρίχτηκαν στον Αγώνα για Λευτεριά και Θυσιάστηκαν γι'αυτόν.

ΟΙ ΝΕΟΙ αυτοί που έδωσαν έναν καθοριστικό Αγώνα για την Πατρίδα μας, δεν πάραν τα χρόνια εκείνα το δρόμο της ζεντιάς όπως κάναμε οι περισσότεροι από εμάς, αλλά πάλεψαν και θυσίασαν τη ζωή τους και είναι αυτοί που έρχονται τώρα στη σημερινή εποχή, να δώσουν το δικό τους

Μήνυμα μέσα από τις ενέργειές τους και τις κινητοποιήσεις τους. Καμιά φορά τα Παιδιά χαρακτηρίζονται για τη συμπεριφορά τους από εμάς και καθορίζονται οι πράξεις τους ως αδικαιολόγητες. Όμως δεν πρέπει σε καμιά περίπτωση να δούμε τα όνειρα των Παιδιών να καθρεφτηθούν σε σπασμένες βιτρίνες. Γιατί οι Αγώνες τους έχουν ουσία, έχουν υπόσταση, έχουν αιτιολογία. Έχουμε αρκετά παραδείγματα Νέων ανθρώπων, που με την Ελπίδα για ένα καλύτερο αύριο και το Νεανικό τους σθένος να τους οδηγεί διεκδίκησαν, αψφρώντας τις συνέπειες, την Δικαιοσύνη, την Ισότητα. Όπως πολλοί Νέοι εκτελέστηκαν το 1944 από τους Γερμανούς που τόλμησαν να απαιτήσουν την Ελευθερία τους, αγαθό που εμείς σήμερα απολαμβάνουμε, θεωρώντας το δεδομένο. Κάποια χρόνια αργότερα, Εκατοντάδες Νέοι σκοτώθηκαν γιατί είχαν το θάρρος να αντισταθούν στη δικτατορία στις 17 Νοέμβρη 1973, ξεκινώντας από το Πολυτεχνείο.

ΤΙΜΗ που οι Νέοι πάντα κυριεύουνται από ένα πνεύμα Αντίστασης και Αγωνιστικότητας. Από τον πόλεμο του 1940 ως τις μέρες μας ήταν εκείνοι που δεν δείλιασαν να δώσουν ακόμα και τη ζωή τους για να διεκδικήσουν τα δικαιώματα και τα όνειρά τους. Θυσιάστηκαν και έκαναν το σήμερα καλύτερο από το χθες και αν συνεχίσουν θα κάνουν και το αύριο καλύτερο από το ζηφερό σήμερα. Το ευτύχημα είναι πως υπάρχουν και στην Ομογένεια της Αυστραλίας πολλοί Νέοι γεμάτοι όνειρα και δύναμη να κατακτήσουν αυτό το σκοπό παρόλο που η Ελληνική μας κοινωνία της Αυστραλίας αδυνατεί να τους βγάλει από τα αδιέξοδα των προβλημάτων μας, να τους εμπνεύσει, να τους δώσει ερεθίσματα και σωστά πρότυπα. Χρειάζεται να κτίσουμε μια «νέα» Παροικία και μια «νέα» Ελλάδα. Και οι Νέοι έχουν τις δυνατότητες. Το απόδειξαν που κατακτούν χρόνο με το χρόνο όλο και περισσότεροι Νέοι Ανώτερα και Ανώτατα Αξιώματα της Αυστραλιανής Κοινωνίας, το απόδειξαν στον πόλεμο το 1940 και στο Πολυτεχνείο το 1973. Η ίδια, επομένως, της Εξέγερσης του Πολυτεχνείου είναι ανάγκη να αποκατασταθεί στο βλέμμα των επόμενων Γενιών και να μεταβληθεί από μια «αποχρημάτων» γιορτή, σε διαχρονικό παράδειγμα αγώνων και θυσιών για «Ψωμί, Παιδεία, Ελευθερία, Εθνική Ανεξαρτησία».

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ KOINOTHTA που μας έχει κάνει περήφανους για τη μεγάλη προσφορά της στον Αντιδικτατορικό Αγώνα του Ελληνικού Λαού, μαζί με άλλες Οργανώσεις και ιδιαίτερα, όπως γίνεται τα τελευταία χρόνια, με τους Φοιτητικούς Συλλόγους των Ελλήνων Φοιτητών μας, Τιμά την 45η Επέτειο του «Ηρωικού Πολυτεχνείου» και έχουμε Εθνικό χρέος Σύσσωμος ο Ελληνισμός της Παροικίας μας να παραστούμε στην Εκδήλωση και να καταθέσουμε λίγα λουλούδια στη Μνήμη των Ηρωικών Παιδιών του Πολυτεχνείου που έδωσαν τη ζωή τους για τη Δημοκρατία και τη Λευτεριά της Πατρίδας μας.

GA LAWYERS
SOLICITORS, BARRISTERS & NOTARIES
Where clients come first

George Anton LLB, B.Sc, JP Public Notary